

paa Linien og give Ordre direkte til Baneingeniøren. Det bliver en Sag, de maa ordne indbyrdes. Men er der Tale om, hvem der har den højeste Myndighed, er det i dette Tilfælde Chefen for Baneafdelingen. Nu er det jo rart, at man ved, at den nuværende Chef for Baneafdelingen er Tilhænger af denne Ordning med Distriktsinddelingen. Den nuværende Chef for Baneafdelingen skønner, at det vil være den heldigste Form for Administration, og jeg turde ud fra rent menneskelige Synsmaader tro, at naar Sagen ligger saaledes for denne Chef for Baneafdelingen, er det, fordi denne Chef er saa ny, at han ikke har nogen forudfattet Mening om det nærværendes Fortræffelighed, og at han ikke i den Omstændighed, at Rigsdagen nu foreslaar en anden Ordning, ser en indirekte Kritik af det, der er passeret hidtil. En saadan Æmfindtlighed vilde heller ikke være paa sin Plads hos de andre Afdelingschefer. Hvorvidt den er til Støde, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg synes, at den Nervøsitet og Energi, hvormed det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) i Gaar søgte at forsvare den nuværende Ordning, turde pege i den her antydede Retning.

Det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) udtalte sig om Generalsekretærens Stilling og var i saa Henseende nærmest misfornøjet med den højere Gage, Flertallet foreslaar. Jeg maa dog minde om, at Ændringsforslag Nr. 17 til § 11 stiller de højere Embedsmænd i Jernbanestyrelsen noget anderledes end de højere Embedsmænd i de andre Ministerier, idet det fuldstændig berøver dem Adgangen til det, vi kalder Bierhverv. Og jeg maa tilføje, at de Evner, der vil betinge Pladsen som Generalsekretær, vil være af den Art, at en saadan Mand ogsaa er søgt i private Virksomheder. Derfor maa vi søge at holde paa ham, og da de private Virksomheder som bekendt betaler høj Gage, er det dog vistnok nødvendigt, at vi ogsaa giver den. Noget lignende gælder Hovedrevisorens Stilling. Det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Mindretallet, havde i Virkeligheden ikke andet at sige i sin Kritik, end at han fandt Gagen for høj. Flertallet er ikke blind for Faren ved de Konsekvenser, der kan flyde af at sætte Gagen op her, og vi har ogsaa gentagne Gange i Udvalget udtalt det, men i en saa omfattende Virksomhed som denne er der Brug for de bedste Kræfter, og de Evner, der skal bruges her, er der Bud efter fra de pri-

vate Erhverv, og da man nu ikke kan forhindre de urimelig store Gager i private Virksomheder, maa man regne med, at Statsbanerne i dette Tilfælde er Konkurrenter med disse private Virksomheder om Erhvervelse af de dygtigste Arbejdskræfter. Det er jo en Kendsgerning, at en Direktør for et Svineslagteri lønnes af Landboerne med en Gage paa mellem 10,000 og 20,000 Kr., og en administrerende og handelskyndig Direktør for et Aktieselskab lønnes med fra 20,000 til 50,000 Kr. I saadanne Stillinger vil man kunne bruge Mænd med de administrative Evner, som Statsbanerne netop har Brug for, dels hos Generaldirektøren og dels hos de tre Distriktschefer. I industrielle Virksomheder faar de tekniske Direktører ogsaa meget store Gager, fra 10,000 til 30,000 Kr., og i disse Stillinger er der Brug for Mænd som vore Afdelingschefer. Hvad endelig Hovedrevisorerne angaar, maa jeg sige, at der i vore moderne Revisionsinstitutter tjenes store Penge, idet Direktørerne faar fra 10,000 til 20,000 Kr. i Gage, og i disse Virksomheder skal man finde en Hovedrevisor for Statsbanerne, eller det er, hvis han findes indenfor Statsbanepersonalet, en Mand, som sidder inde med Evner, der vil kunne betales paa denne Maade i de private Virksomheder. Disse Betragtninger og ikke i og for sig Kærlighed til de høje Gager har været Bevæggrundene for Flertallet til vor Stilling her. Man ser, som sagt, Faren derved, men har fundet, at der i dette Tilfælde ikke var andet at gøre. Vi mener endvidere, at Rigsdagen maa kunne holde Statsbanerne, der mere end de øvrige Etater er en Forretning, som noget for sig. I denne Forbindelse ligger det nær at pege paa, at de private Jernbaneselskaber ofte forrenter sig med 4—5—6 pCt. og giver deres Direktører op til 25,000 Kr. i Gage, i alt Fald er en Gage paa fra 10,000 til 20,000 Kr. der ikke nogen Sjældenhed, og det er netop Mænd med tilsvarende Evner, der her haves Brug for.

Til det ærede Medlem skal jeg sige, at jeg tror, vi er ganske enige om Maskinafdelingen. Vi er enige om den Styrelsesform, som foreslaas for de 3 Hovedværksteder: i København, Nyborg og Aarhus. Hvis jeg i Gaar har udtrykt mig mindre tydeligt, skal jeg udtrykke mig tydeligere i Dag. Det, vi er uenige om, er kun om Hensigtsmæssigheden af, at de mindre Reparationsværksteder, af hvilke der vil blive et eller flere i Distrikterne, og i hvilke der kun beskæftiges ganske